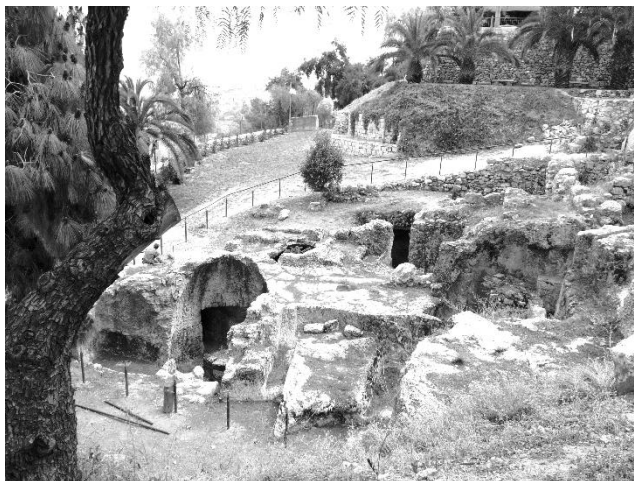

1. Het vonnis staat vast, nu de aanklacht nog...

Je zult het maar meemaken: dat je als verdachte voor een rechtbank wordt gesleept, en iedereen in de zaal weet al wat de uitspraak van de rechter zal zijn. Iedereen weet het vonnis al, voordat de zitting begint. Iedereen weet al waarop het zal uitlopen: de doodstraf. Er moet alleen nog een aanklacht worden verzonden... Het is volstrekt de omgekeerde wereld. Normaal is er een aanklacht, dan wordt die aanklacht getoetst, en vervolgens wordt het vonnis geveld. Maar hier is het andersom: het vonnis staat vast, de aanklacht moet nog verzonden worden. Het moet afschuwelijk zijn om dat mee te maken. Toch gebeurt het maar al te vaak, ook vandaag de dag. Wie zich verzet tegen een dictatoriale leider, tegen Poetin of Erdogan of Xi, wordt gevangen gezet, en krijgt natuurlijk levenslang of de doodstraf. Alleen – o ja! – er moet nog een aanklacht worden verzonden. Veel mensen moeten dat meemaken, ook vandaag de dag. Maar het proces tegen Jezus is uniek. Want geen enkele verdachte, waar ook ter wereld, is foutloos. Maar deze Verdachte, Jezus Christus, is werkelijk volmaakt, zonder enige zonde. En daarom lukt het ook niet om een aanklacht te formuleren. Matteüs schrijft in vers 59 en 60: 'De overpriesters en de oudsten en heel de Raad zochten een valse getuigenverklaring tegen Jezus, zodat zij Hem zouden kunnen doden, maar zij vonden niets. En hoewel er veel valse getuigen gekomen waren, vonden zij niets.' In de Joodse rechtspraak waren altijd twee of drie getuigen nodig, die met dezelfde verklaring moesten komen. En in dit geval moest het dan ook nog een beschuldiging zijn van een misdrijf waarop de doodstraf stond. Dat was er niet, en dus dreigde de hele zaak vast te lopen.

Maar dan, opeens zijn er wél twee getuigen die komen met hetzelfde verhaal, vers 61: 'Deze heeft gezegd: Ik kan de tempel van God afbreken en hem in drie dagen opbouwen.' En als je dát gezegd hebt, dat je de tempel van Góð weleens zou kunnen gaan afbreken, dan is dat een opruiende, Godslanderlijke uitspraak, want de tempel is het huis van God Zélf! Hoe zit dat met deze beschuldiging? Wat deze mensen zeggen, ligt héél dicht bij de waarheid, maar is niet de waarheid. 'The devil is in the details', zeggen de Engelsen, de duivel schuilt in de details, en dat is hier óók zo. Want wat heeft Jezus wérkelijk gezegd? Niet: 'Ik kan die tempel weleens gaan afbreken', nee, het staat in Johannes 2: 19: 'Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.' Johannes vertelt dan verder in 20 en 21: 'De Joden zeiden dan: Zesenvestig jaar is aan deze tempel gebouwd, en U zult hem in drie dagen laten herrijzen? Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam.' Jezus zegt als het ware: 'Moet Ik een teken geven dat Ik het recht heb om de tempel schoon te vegen? Breek dan de tempel van Mijn lichaam maar af, breng Mij maar ter dood, en na drie dagen zal Ik weer opstaan uit het graf!' Dát is het teken dat Jezus zal gaan geven, het teken dat Hij bevoegd is, als de Zoon van God, om orde op zaken te stellen in het huis van Zijn Vader. Die valse getuigen hebben dat gehoord, en ze komen hier met een aangepaste versie van die uitspraak. 'Deze heeft gezegd' (vers 61): 'Ik kan de tempel van God afbreken en hem in drie dagen opbouwen.'

Opravingen van (naar alle waarschijnlijkheid) het Paleis van Kajafas in Jeruzalem. Hierbij is de Kerk van Petrus en het Hanengekraai gebouwd (St. Petrus in Gallicantu).

2. Jezus... wie is Hij toch?

En Jezus? Wat doet Jezus? Zegt Hij nu: 'Hogepriester, dat heb Ik zo niet gezegd! Dit is een valse leugen! Ik heb het ánders gezegd!' Is dat wat Jezus doet? Opkomen voor het recht, voor Zijn eigen goed recht? Nee, er staat iets anders in vers 63: 'Maar Jezus zweeg.' De valse getuigen, zij laten zich horen. Maar Jezus zwijgt. De hogepriester, Hij daagt Jezus uit. 'Waarom zegt U niks? U wordt beschuldigd!' Maar Jezus zegt helemaal niets, Hij zwijgt. Voel je kracht die uitgaat van dit zwijgen? De goddelijke majesteit, de keuze om dit lijden te ondergaan, zonder Zich te verdedigen,

zonder in te gaan op valse aantijgingen, zonder in discussie te gaan? 'Maar Jezus zweeg.' 'Wie is Hij toch?' denk je dan. En dat is ook de vraag die de hogepriester vervolgens stelt. De vraag waar inderdaad álles om draait, daar is iedereen het over eens. Vers 63: 'En de hogepriester antwoordde Hem: Ik bezweer U bij de levende God, dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God.' 'Bent U de Christus?' Oftewel: 'Bent U de Messias?' Die twee woorden betekenen hetzelfde, 'Christus' is Grieks, 'Messias' is Hebreeuws. Dat de Messias ooit zou komen, dat verwachtte iedere Jood, maar zou Jézus dan de Messias zijn? En die term 'Zoon van God'? In het openbaar noemde Jezus Zichzelf nooit 'Zoon van God'. Maar Hij

sprak wel vaak over God als Zijn 'Vader', en Hij zei zelfs: 'Ik en de Vader zijn één'. Maar op een dag vroeg Jezus aan de discipelen: 'Wie ben Ik volgens jullie?' En toen zei Petrus: 'U bent de Christus, de Zoon van de levende God'. Voor hem was dat duidelijk en Jezus bevestigde dat ook: 'Je bent een gelukkig mens, Petrus, want mensen hebben je dat niet laten zien, maar Mijn Vader die in de hemelen is.' Wist de hogepriester hier misschien van, van dit voorval? Heeft Judas dat misschien doorgegeven? In ieder geval is dit zijn vraag: 'Ik bezweer U bij de levende God, dat U ons zegt of U de Christus bent, de Zoon van God.' En als die vraag wordt gesteld, dan zwijgt Jezus níét. Vers 64: 'Jezus zei tegen hem: 'U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.' 'U hebt het gezegd!' dat is een Joodse manier om te bevestigen wat de ander heeft gezegd. 'Wat U hebt gezegd, dat klopt!' 'Maar...' zegt Jezus erbij. 'Maar: bij datgene wat U hebt gezegd, daar hoort iets bij, iets wat dit héle proces in een ander licht zet! Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.' Jezus zegt als het ware: 'Jullie kunnen Mij nu veroordelen. Jullie kunnen Me ter dood brengen. Maar Ik waarschuw jullie: Ik bén de Zoon van God. Ik zál zitten aan Zijn rechterhand, Ik zal de ereplaats innemen.' Jezus verwijst hierbij naar Psalm 110, de Psalm die we net gezongen hebben. In Psalm 110 gaat het ook over de Messias, en dan staat er: 'De HERE heeft gezegd tegen mijn Heer: Kom zitten aan Mijn rechterhand, totdat Ik al Uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor Uw voeten.' En de Joodse leiders, die wisten dat allemaal, die kenden ál die Psalmen uit hun hoofd.

'Van nu aan,' zegt Jezus, 'zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.' Die laatste woorden verwijzen naar Daniël 7, waar het gaat over God, die zit op Zijn troon, en dan staat er in Daniël 7: 13 en 14: 'Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon. Hij kwam tot de Oude van dagen (dat is God de Vader) en men deed Hem voor Zijn aangezicht naderbij komen. Hem werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren. Zijn heerschappij is een eeuwige

heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan.’

Merk je het? Als Jezus spreekt over Zichzelf, en Hij verwijst naar Psalm 110 en Hij verwijst naar Daniël 7, dan zijn dat woorden vol kracht en majesteit! En als je dat hoort, kun je maar twee dingen doen: óf je knielt neer, in diepe bewondering en aanbidding, óf je verwerpt Hem en je keert je radicaal van Hem af.

Dit is het grote struikelblok. Dat geldt vandaag de dag nog precies eender. Kijk, als je het hebt over God, dan kun je nog een heel eind komen, met allerlei mensen uit allerlei religies. Dan hoor je vaak: ‘Ach ja, er is toch maar één God’, en dan is het idee: ‘Nou ja, de één noemt Hem zus en de ander noemt Hem zo, we hebben allemaal zo onze manieren om Hem te dienen.’ Maar als het over Jezus gaat, dan opeens gaan de meningen wel dégelijk uiteen. ‘Allah heeft géén Zoon’, staat er nadrukkelijk in de Koran. In het hindoeïsme mag je Jezus best God noemen, maar Hij is één van de vele goden, en beslist niet dé eniggeboren Zoon van God, de enige weg tot de Vader. En in feite hoeft je niet eens zo ver van huis te gaan. Het punt wat hier speelt, dat is de vraag: is Hij werkelijk de enige die op de troon zit in jouw éígen leven? Jezus zegt in Mattheüs 28: ‘Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde’. Maar geldt dat ook in jouw bestaan? Heb jij Hem ook alle macht gegeven in jóúw leven? Of mag Jezus een beetje méébeslissen, als een soort rijder? Je hebt weleens zo’n motor met zijspan: mag Jezus een beetje meedenken in dat zijspan? Of geef je werkelijk het roer van je leven uit handen aan de Christus, de Zoon van de levende God? Aan de Messias, die de ereplaats bekleedt aan de rechterhand van God en die terug zal komen op aarde met de wolken van de hemel? Kijk, dát is het punt waar het om draait! En het is niet toevallig dat op dit moment, als Jezus dit zegt, de Joodse raad in woede uitbarst. Al die voornamen Joodse leiders, ze spugen Jezus in Zijn gezicht en ze slaan Hem met hun vuisten, het is één grote orgie van geweld. En buiten, op de binnenplaats, is er die vriend van Jezus, Petrus, die drie keer zegt: ‘Ik ken Hem niet! GVD, ik ken Hem niet!’ Vers 74: ‘Toen begon hij zich te vervloeken en te zweren: Ik ken de Mens niet.’

3. Twee totaal verschillende denkwerelden

Voel je dat het hier gaat om twee totaal, totaál verschillende denkwerelden? In de ene denkwereld is Jezus een bedrieger, een misleider, een sekteleider, een leugenaar, iemand met grootheidswaanzin. In die denkwereld ligt de macht bij de rechters: de Joodse raad, de hogepriester, de Romeinse stadhouder. Het is de platte denkwereld van het hier en nu, het simpele materialisme. Alleen wat je hier en nu ziet met je ogen, dat bestaat. De andere denkwereld is wat Jezus zegt: ‘U zult Mij zien zitten aan de rechterhand van Mijn Vader en U zult Mij zien als Ik terugkom met de wolken van de hemel.’ Dat lijkt bizar: Hij? Jezus, die daar staat met handboeien om, als een misdadiger? Hij? Gaat Hij het heelal regeren? Komt Hij terug om te oordelen de levenden en de doden? Is Hij de échte Rechter, zal Hij het eindoordeel gaan uitspreken? Deze week liep ik daar veel over na te denken: die twee denkwerelden. Want is dat eigenlijk niet heel herkenbaar in je eigen leven? Aan de ene kant is er de gewone werkelijkheid: dat wat je ziet en wat je hoort. Trump is machtig, en Poetin, en Xi. Dat kun je leuk vinden of niet, maar dat is nu eenmaal onze realiteit. En het gaat in deze wereld zoals het gaat, de platte realiteit van het alledaagse leven. En dan opeens is er die stem van Jezus: ‘Je zult Mij zien aan de rechterhand van de macht’. Zo staat het er letterlijk. En met die macht bedoelt Jezus God Zelf. Jezus zegt in feite: ‘De wereld zoals je die ziet is niet alles, het is maar een déél van de realiteit. Daarboven, onzichtbaar, is de troon van God. En dáár vallen de beslissingen. Alle menselijke machthebbers die denken te kunnen doen wat ze maar willen, ze zullen op een dag in het stof bijten. Want de Zoon des mensen zit aan de rechterhand van de macht en Hij komt als Rechter met de wolken van de hemel.’

Twee denkwerelden. Heb jij dat ook, dat het soms zó moeilijk is om dat vást te houden, dat aan Jezus alle macht gegeven is in hemel en op aarde? Elke keer lijk je erin te vervallen om alléén de platte realiteit van deze aarde te zien, en moet je weer beseffen dat er méér is, moeten je ogen weer omhoog getrokken worden naar Jezus.

Ik las een artikeltje, en misschien maakt dat wel duidelijk wat ik bedoel. Het staat op de website van *De Wakker*, het blad van de Christelijke Gereformeerde Kerken. Het is een stukje geschreven door Annelies van de Klooster. Wij kennen haar goed. Vijftien jaar lang deed zij missionair jongerenwerk in Capelle aan den IJssel, wijk Schollevaar, samen met Johan, haar man. Ze begonnen daarmee in de tijd dat wij er ook nog woonden, en we hebben heel fijn samengewerkt. Annelies is nu gestopt met het missionaire werk, met pijn in haar hart heeft ze het werk neergelegd, en daar gaat dit stukje over.

“En kun je dan ook zeggen dat je vrucht hebt gezien op je werk?” Het gemeentelid aan de andere kant van de knutseltafel kijkt mij (Annelies) vragend aan. We bevinden ons op een groot grasveld in de wijk, knippend en plakkend tijdens de jaarlijkse sportweek die vanuit onze kerk wordt georganiseerd. Het is - na 15 jaar - mijn laatste werkweek als “missionair jeugdwerker”. Het doet me meer dan ik dacht. Ik voel weemoed, verdriet en opluchting tegelijkertijd. En de afgelopen dagen is het juist deze vraag die door mijn hoofd spookt: is er vrucht op het werk? Heeft het zin gehad? “Eh ja, wat versta je onder vrucht? We hebben...” Halverwege mijn enigszins stamelende antwoord word ik op mijn schouder getikt. Het is Johan, wijzend naar de man naast hem: “Kijk wie dit is!” Ik heb geen idee, al komen de stralende ogen mij wel heel bekend voor. Dan zie ik het: het is Jay, die 15 jaar geleden als kind de vakantiebijbelclub en sportweek trouw bezocht. Een kind dat we direct in ons hart sloten én dat ons hoofdbreken kostte wat zijn gedrag betrof. “Ik kom hier om je bedanken. Voor alles wat jullie voor mij gedaan hebben toen ik een kind was. Als jullie toen niet in mijn leven waren geweest, zou ik er nu heel anders bij staan. En dan zou ik veel minder weten over God. Daar ben ik nog steeds dankbaar voor.” Mijn mond zakt open en de tranen schieten in mijn ogen. Het antwoord op de zojuist gestelde vraag staat in levende lijve voor mij! Wat een timing van onze God. Op dat moment kan ik het werk en mijn vragen helemaal loslaten. In Zijn handen. Want het is Zijn liefde die levens verandert. Deze “dankjewel” wil ik vanaf hier ook graag doorgeven aan iedereen die jaar in, jaar uit zaait. In je gezin, bij een vakantiebijbelclub, op de zondagsschool, vanaf de preekstoel... Dankjewel, het doet ertoe, echt waar.’

Tot zover Annelies van de Klooster. Kijk, als je gewoon alléén de platte realiteit ziet, dan denk je: ‘Wat heeft het voor zin gehad? Is Schollevaar er anders van geworden? Zitten al die kinderen van toen nu in de kerk?’ Nee, dat niet. Annelies ging stotteren toen haar werd gevraagd wat het nou eigenlijk allemaal had opgeleverd. Maar precies op dat moment brak als het ware dat dichte wolkendek boven de aarde even een kléín stukje open en was heel even de troon te zien, de troon van Jezus, de troon waar vandaan Hij regeert. Hij stuurde Jay, om te laten zien: ‘Je deed het voor dit kind, die nu een man geworden is. Je werkte in Mijn opdracht, in Mijn dienst, en daarom heeft het intens veel zin, het werk dat je doet. Veel meer zin dan jij weet of beseft.’

4. Reken met Jezus!

Twee realiteiten. De platte realiteit van wat je ziet met het oog. En de vollédige realiteit, van een Messias die regeert en die zal terugkomen als Rechter. En God zij dank! Wie is de Rechter die wij verwachten? De Rechter is de Redder, Jezus, die uit liefde voor ons de weg ging naar het kruis. En juist omdat Hij dát deed, stond Hij tóén voor de rechters, voor Kajafas en de Joodse Raad. Maar één ding: maak nooit de fout dat je denkt dat Jezus daar stond als een machteloze mislukkeling, want de geschiedenis heeft bewezen wie er gelijk had: Kajafas of Jezus. Drie dagen later was het graf van Jezus leeg en zei de één na de ander: ‘Ik heb Hem gezien! Hij leeft! Hij is opgestaan!’

Denk nooit dat de platte realiteit de enige realiteit is. Reken met Jezus! Reken met Zijn macht! Buig voor Hem neer, geef Hem heel je leven, luister naar Zijn stem, lees de Bijbel, doe wat Hij zegt, volg Hem na. Want Hij is opgestaan. Hij leeft! Hij zit aan de rechterhand van de macht en Hij zal komen met de wolken van de hemel!

Amen.